

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 11/07-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. marca 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. M., B., zastúpenej advokátkou Mgr. A. S., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 108/00 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. M. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. januára 2007 doručená sťažnosť Ing. J. M., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou Mgr. A. S., B., v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 108/00.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že navrhovateľ (mestská časť B.) sa návrhom doručeným okresnému súdu 26. januára 2000 domáhal proti sťažovateľke zaplatenia sumy

180 448,70 Sk s úrokom z omeškania. Začiatkom marca 2000 okresný súd doručoval sťažovateľke návrh s predvolaním na pojednávanie. Sťažovateľka namietala, že zásielka jej nebola riadne doručovaná a pošta vrátila zásielku okresnému súdu s poznámkou „odstáhaná“. Následne okresný súd zistil v Centrálnom registri obyvateľov Banská Bystrica, že adresa, na ktorú zásielku doručoval, je trvalým bydliskom sťažovateľky, napriek tomu sa nepokúsil zásielku znovu doručiť. Na pojednávaní 10. mája 2000 ustanovil okresný súd sťažovateľke opatrovníka a po vypočutí navrhovateľa vyhlásil rozsudok. Listami z 21. júna 2004 a 1. októbra 2004 sťažovateľka žiadala o doručenie rozsudku. Rozsudok bol sťažovateľke doručený 9. februára 2005 a 14. februára 2005 podala proti nemu odvolanie. Výzvou z 2. marca 2005 okresný súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie, ktorý uhradila 15. marca 2005. Napriek tomu okresný súd ďalej nekonal, a preto sťažovateľka listom z 20. júla 2006 urgovala predloženie spisu odvolaciemu súdu a 20. septembra 2006 podala sťažnosť na prietáhy predsedníčke okresného súdu. V odpovedi na sťažnosť z 26. septembra 2006 predsedníčka okresného súdu sťažovateľke oznámila, že spis sa od 20. septembra 2006 nachádza na odvolacom súde.

Za prietáh v konaní sťažovateľka označuje postup okresného súdu po vydaní výzvy na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie z 2. marca 2005, ako aj celkovú dĺžku konania od 26. januára 2000, pričom súčasne namieta, že konanie bolo nezákonné. Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd v jej veci rozhodol týmto nálezom:

„Okresný súd Bratislava II v konaní vo veci pod sp. zn. 18 C 108/00 porušil základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované Ústavou Slovenskej republiky v čl. 48 ods. 2.

Okresnému súdu Bratislava II prikazuje v konaní sp. zn. 18 C 108/00 konať bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľke priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100.000,- Sk pre pretrvávajúci stav právnej neistoty a za útrapy spôsobené doterajšími prietáhmi v konaní, ktoré je Okresný súd Bratislava II povinný zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Porušovateľ základného práva je povinný sťažovateľke zaplatiť náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 10.130,- Sk (za 2 úkony – prevzatie a príprava právneho zastúpenia a písomné podanie na súd; ½ -ičný úkon za vec keď predmet sporu sa nedá oceniť peniazmi – 1.251,- Sk + úkon za vec oceniteľnú peniazmi 4.901,- Sk + 2x paušál 164,- Sk).“

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, keď namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05).

Podľa stabilnej judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 12/01, IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 205/03, I. ÚS 16/04) ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa

poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) ešte trvalo. Ak v čase, keď bola sťažnosť doručená ústavnému súdu, už nedochádza k preťahom v konaní postupom označeného orgánu (napriek tomu, že vec nebola ešte právoplatne skončená), je daný dôvod na odmietnutie sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných preťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 108/00, ktorý jej odvolanie proti rozsudku podané 14. februára 2005 predložil odvolaciemu súdu až 20. septembra 2006.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že predsedníčka okresného súdu listom z 26. septembra 2006, ktorým odpovedala na sťažnosť na preťahy podanú sťažovateľkou 20. septembra 2006, oznámila sťažovateľke, že spis sa na základe podaného odvolania nachádza od 20. septembra 2006 na odvolacom súde. Na základe toho ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka využila právny prostriedok nápravy (sťažnosť na preťahy v konaní pred okresným súdom) síce ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, avšak po odstúpení veci Krajskému súdu v Bratislave, kde sa vec dosiaľ nachádza.

Sťažovateľka namietala preťahy v konaní okresného súdu, ktorý vo veci samej v čase podania sťažnosti už nekonal, preto nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne preťahy v ňom, a teda nemohol ani porušovať označené základné právo sťažovateľky. Na základe toho ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť podaná proti okresnému súdu je zjavne neopodstatnená, a preto ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po jej predbežnom prerokovaní z tohto dôvodu odmietol (podobne napr. II. ÚS 184/06).

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd o ďalších nárokoch sťažovateľky uplatnených v petite sťažnosti nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. marca 2007